

สำหรับงานพัฒนาคุณภาพงาน

เลขที่ผลงาน...../.....

วันลงทะเบียน.....

แบบเสนอผลงานกิจกรรมพัฒนาคุณภาพงาน ประเภทเรื่องเล่าเร้าพลัง

(แบบฟอร์ม F-WI-RA-QS-201/04)

ส่วนที่ 1

ชื่อ-สกุล.....ภก.อภิชาติ จันทนิสร.....รหัสบุคคล.....012103.....

เบอร์โทรภายใน.....02-201-2992.....เบอร์โทรมือถือ.....081-647-9444.....Email Address.....apichart.cha@mahidol.ac.th

หน่วยงาน.....งานสารสนเทศเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทางสุขภาพ.....

ภาควิชา / ฝ่าย(ต้นสังกัด).....ฝ่ายสารสนเทศ.....

*ชื่อ-สกุล.....ภก.อภิชาติ จันทนิสร.....รหัสบุคคล.....012103.....

(ผู้ที่จะรับเงินโดยโอนผ่านบัญชี)

โปรดเขียน (✓) ในช่อง ☒ อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite ☐ ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ผลงานทางWebsite

***หมายเหตุ:**

1.กรณีที่ผลงานผ่านเกณฑ์และได้รับเงินรางวัล คณะฯ จะโอนเงินรางวัลเข้าบัญชีเงินเดือนผ่านทางรหัสบุคคลที่ท่านได้ระบุไว้

โดยขอให้ระบุตัวแทนการรับเงินเพียง 1 ท่าน

2.ผลงานทุกประเภทที่ส่งประกวดเป็นลิขสิทธิ์ของคณะฯ ห้ามมิให้ผู้ใดนำไปเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

(กรุณารอกข้อมูลให้ครบถ้วนทุกช่องและทบทวนความถูกต้อง เพื่อผลประโยชน์ของท่าน)

ส่วนที่ 2

ชื่อเรื่อง มือที่มองไม่เห็น

เมื่อปี 2557 ในขณะที่เภสัชกรส่วนใหญ่ในโรงพยาบาลรามาริบัติได้ทำงานคลุกคลีอยู่กับระบบยา ข้าพเจ้าซึ่งเคยคลุกคลีอยู่กับงานคุณภาพ ตัวชี้วัด ระบบงานต่างๆ มา 6-7 ปี ได้เข้ามาทำงานในตำแหน่งนักวิชาการสารสนเทศ ซึ่งถือเป็นมุมใหม่ของเภสัชกรในโรงพยาบาลรามาริบัติ และได้เข้าร่วมทำงานกับทีมสารสนเทศคลินิกในส่วนของการพัฒนาซอฟต์แวร์เพื่อใช้ในการให้บริการผู้ป่วยของโรงพยาบาล ซึ่งได้สัมผัสกับกระบวนการทำงานของฝ่ายและหน่วยงานต่างๆ ได้เรียนรู้ระบบงาน รวมทั้งฐานข้อมูลโรงพยาบาลเพื่อนำไปใช้กับซอฟต์แวร์ที่พัฒนาขึ้น หลังจากทำงานในทีมสารสนเทศคลินิกอยู่พักใหญ่ จึงได้ย้ายมาทำงานในงานสารสนเทศเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทางสุขภาพที่เพิ่งก่อตั้งขึ้น ซึ่งเป็นอีกมิติ ที่นำข้อมูลด้านสุขภาพมารวบรวม และประมวลผลในลักษณะที่ยุคนั้นนิยมพูดถึงว่า “Big Data”

แม้จะเคยทำงานเกี่ยวกับฐานข้อมูลมาบ้าง แต่ข้าพเจ้ากลับมีความรู้ที่น้อยนิดเกี่ยวกับงานด้าน Big Data, Data Science หรือคลังข้อมูล ซึ่งแค่คิดว่าเราจะทำให้ข้อมูลที่กระจัดกระจาย ให้เป็นหมวดหมู่เป็นระเบียบนั้นเป็นการยากเสียยิ่งกว่ายาก และการเข้าร่วมทีมที่ฟอร์มตัวกันมาระยะหนึ่งแล้ว ทำให้ต้องเรียนรู้จากงานที่ทีมเคยสร้างสรรค์ไว้ ซึ่งต้องทำความเข้าใจโครงสร้างของข้อมูลในอีกแบบ ที่งานพัฒนาซอฟต์แวร์ขณะนั้น ไม่ได้มีโอกาสดูได้เรียนรู้เลย และในช่วงนั้น เป็นช่วงที่งานสารสนเทศเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทางสุขภาพ ยังค่อยๆ พัฒนาระบบทั้งการจัดทำคลังข้อมูล การแสดงผลข้อมูล ระบบติดต่อกับผู้ใช้ ทำให้ข้าพเจ้าต้องเรียนรู้ทั้งของเก่าที่ทีมได้จัดการไปแล้ว และของใหม่ที่กำลังพัฒนา จึงใช้เวลาในการทำความเข้าใจที่นานขึ้น

ในปี 2559 ข้าพเจ้าได้มีโอกาสศึกษาต่อในระดับดุษฎีบัณฑิต แต่ช่วงนั้นข้าพเจ้าเองมีปัญหาทั้งสุขภาพและครอบครัว ทำให้ไม่สามารถจัดการตัวเองได้เต็มที่ จึงทำให้ตัดสินใจลาศึกษาต่อแบบเต็มเวลา ในขณะที่งานสารสนเทศเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทางสุขภาพ ยังคงพัฒนาทั้งระบบงานและนวัตกรรมต่อมาเรื่อยๆ โดยที่ข้าพเจ้าไม่ได้มีส่วนร่วมในการทำงานที่ยากและน่าสนใจเหล่านี้เลย

หลังจากครบกำหนดลาเรียนในปี 2563 เมื่อกลับมาทำงานอีกครั้ง ข้าพเจ้าพบว่าระบบงานของทีมเปลี่ยนไปในระดับที่ข้าพเจ้าไม่สามารถเข้าใจได้ ทั้งการเปลี่ยนซอฟต์แวร์ที่ใช้เพื่อการจัดการข้อมูล การสร้าง “Dashboard” ผ่านซอฟต์แวร์ Microsoft Power BI การดึงข้อมูลจากฐานข้อมูลผ่าน Microsoft SQL ซึ่งทั้งหมดนั้น เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าต้องเรียนรู้ใหม่ จากฐานความรู้ที่แทบไม่มีเลย และเมื่อข้าพเจ้ายังคงอยู่ในช่วงทำดุษฎีนิพนธ์ จึงยังคงไม่สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ได้อย่างเต็มที่ ประกอบกับร่างกายที่ยังคงอ่อนแอและโรคซึมเศร้าที่ทำให้จิตใจไม่สามารถสู้กับสิ่งภายนอกได้มากนัก จึงทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นภาระของทีมในการทำงานอย่างยิ่ง และทำให้การทำงานประสบปัญหาอย่างมาก ซึ่งทีมก็ให้ความสำคัญกับปัญหาส่วนตัวของข้าพเจ้า และคอยช่วยเหลือในงานและเรื่องส่วนตัวที่เป็นปัญหา ทำให้ข้าพเจ้าไม่ต้องรับภาระในที่ทำงานเกินศักยภาพ แต่ในบางครั้งยังทำให้รู้สึกว่ามันกลายเป็นภาระมากขึ้นไปอีก

เมื่อทางหัวหน้าและทีมได้ทราบปัญหานี้ จึงได้มีการจัดให้มีการดูแลอย่างใกล้ชิด การมอบหมายงานที่ไม่ยากจนเกินพอดี และมีพี่เลี้ยงคอยดูแลไม่ต่างจากเด็กใหม่ที่เพิ่งเริ่มทำงาน ซึ่งในความจริง ศักยภาพของข้าพเจ้าในขณะนั้น อาจจะไม่ได้ดีเท่าเด็กใหม่ที่เพิ่งทำงานปีแรกด้วยซ้ำ แต่ทั้งหมด ก็ช่วยประคองข้าพเจ้าให้สู้กับวิกฤติได้

สิ่งสำคัญที่ทีมได้คอยสนับสนุนคนที่เพิ่งเริ่มกลับมาทำงาน ให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น คือ การสร้างสรรค์งานในอดีตที่ผ่านมาของทีม นวัตกรรมต่างๆ โดยเฉพาะคลังข้อมูลที่มีโครงสร้างชัดเจน มีคู่มือ ประกอบ ทำให้สามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง หรือ Dashboard ต่างๆ ทั้งสำหรับค้นหาผู้ป่วยที่มีภาวะโรค หรือมี ค่าทางห้องปฏิบัติการตามที่กำหนด ซึ่งช่วยในการค้นหาข้อมูลผู้ป่วยได้อย่างแม่นยำ รวมไปถึงพี่เลี้ยงที่คอยให้ คำแนะนำเมื่อเกิดปัญหา

เครื่องมือเหล่านี้ แม้อาจจะดูว่าใครๆ ก็ใช้ได้ แต่ในสภาวะกายและจิตของข้าพเจ้าในช่วงที่ผ่านมา สิ่ง เหล่านี้มีคุณค่าอย่างมหาศาล เปรียบเหมือนมือที่ดึงเราขึ้นจากหลุม และทำงานตามที่ได้รับมอบหมายได้ดีขึ้น

การสร้างสรรค์นวัตกรรม การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่างๆ ของทีม ที่หลายๆ คนอาจจะมองว่าเป็นงาน ประจำ หรือเป็นแค่เครื่องมือที่ช่วยให้งานประจำง่ายขึ้น แต่งานเหล่านั้น ช่วยให้เด็กใหม่ที่หัดเรียนรู้งาน คนที่ยัง ไม่มีความพร้อมในการทำงานอย่างเต็มที่ หรือคนที่ยังอ่อนแอ ให้ทำงานได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น และมีความ ผิดพลาดน้อยลง ความหมายของมันจึงมีมากกว่าแค่การใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการทำงาน และเปรียบเสมือนมือ ที่มองไม่เห็นแต่ยังคอยประคองคนที่อ่อนแอให้เดินต่อได้มั่นคงขึ้น และข้าพเจ้าเชื่อว่า งานสร้างสรรค์เหล่านั้น จะ ถูกส่งต่อไปยังคนรุ่นหลังที่เข้ามาในทีม และจะพัฒนาต่อไปเรื่อยๆ ซึ่งข้าพเจ้ารู้สึกดีใจและภูมิใจที่ได้ทำงาน ร่วมกับทีมที่มีความสามารถ มีความเข้าใจในข้อจำกัดของศักยภาพคน และคอยช่วยกันประคองให้คนที่อ่อนแอมี พลังต่อไป

ข้าพเจ้าหวังให้เรื่องราวเหล่านี้ มีส่วนช่วยให้ทุกหน่วยงานทุกทีม ลองสร้างมือที่มองไม่เห็น เพื่อประคอง เพื่อนในทีม ในวันที่ใครคนหนึ่งอ่อนแอ และอยากเป็นกำลังใจให้คนที่อ่อนแอ ลองมองหาสิ่งต่างๆ ที่เพื่อนๆ สร้าง เอาไว้รองรับเรา เอามาเป็นมือที่คอยประคองเรา และอย่าปฏิเสธที่จะยอมรับความอ่อนแอของตัวเอง

ลงชื่อ(เจ้าของผลงาน).....
ลงชื่อ(หัวหน้า ภาค/ฝ่าย/งาน/หน่วย).....
สังกัด.....งานสารสนเทศเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลทางสุขภาพ.....
วัน / เดือน / ปี 29 / เมษายน / 2565